

“הַמְּלָאָכִים הַמְּלָאָכִים הַמְּלָאָכִים הַמְּלָאָכִים”

מנחות דף צט עמוד ב
גם. תניא, רבי יוסי אומר, אפי' סילק את הישנה שחורת וסידר את החדשה ערבית, אין בכך כלום, אלא מה אני מקיים לפניו תמיד? שלא ילין שלוחן ללא לחם. "ר' אמר: מדבריו של ר' יוסי נלמוד, אףיו לא שנה אדם אלא פרק אחד שחורת ופרק אחד ערבית, קיים מצות [יהושע א'] לא ימוש (את) ספר התורה זהה מפיק. אמר רבי יוחנן משומך ר' ש בן יוחאי, אפי' לא קרא אדם אלא קריית שמע שחורת וערבית קיים לא ימוש, ודבר זה אסור בפני עצמו הארץ. ורבא אמר, מצוה לאומרו בפני הארץ. [שמות כה, ל: ונתת על השלחן לך פנים לפני תמיד]

אבות פרק א שמעון הצדיק היה משירי הכנסת הגדולה. הוא היה אומר, על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים:

סנהדרין דף נח עמוד ב
תא שמע, מפני מה לא נשא אדם את בתו, כדי שישא קין את אחותנו, שנאמר [תהלים פ"ט] כי אמרתني עולם חסד
יבנה.

רשי"י מסכת טנחדרין דף נח עמוד ב ד"ה חסד יבנה
תחילתו של עולם גבנה בחסד, שצווה אדם הראשון לגמול חסד את בנו ואסורה לו והתיירה לקין, כדי שיבנה העולם והיינו דכתיב (ויקרא כ) ואיש אשר יקח את אחיו חסד הוא, מה שהתרותי לקין, חסד גמלתי עמו.

תוספות הרא"ש מסכת סנהדרין דף נח עמוד ב
 מפני מה לא נשא אדם בתו. כשהأكلת כוחה מעץ הדעת הייתה ראייה למות מיד ואי משום שלא יהיה העולם שומם
 שהיה אדם שרווי ולא אשה הרי היה יכול לישא בתו, ומסיק כדי שישא קין את אחותנו משום עולם חסד יבנה
 ולא ימתין קין עד שתתלו אחותנו בת.

ירושלמי מסכת פאה פרק א
תני ר' ישמעאל זה א-לי ואנו הוו וכי אפשר לו לאדם לנוזאות את בוראו, אלא אנו הוו לפניו במצוות, העשה לפניו
לולב נאה סוכה נאה שופר נאה ציצית נאין תפילין נאין.ABA שאל אודם לוו, מה הוא רחום וחנן אף את
תאה רחום וחנן.